

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387932800/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

lig Hjemrejse. Alligevel vilde en alt for pludselig gjøre Opsigt, og røbe mit Hjertes Hemmelighed, hvilken de omværende allerede havde begyndt at ane. Tilmeld var den halve Tid af Ferierne endnu tilbage. Jeg maatte altsaa ophitte et rimeligt Paaskud, for ej at synes uskjønsom mod de vakre Ulvedalers mange Artigheder, og hjertelige Gæstfrihed. Dette fandt jeg let, og berammede da Afrejsen til anden Dagen derefter.

Vore bedste Handlinger fattes dog stedse Heelhed. De udspringe alle af flere Bevæggrunde, hvoraf nogle igjen ikke ere aldeles rene. Saaledes avledes denne min Beslutning ikke ene af Agtelse for de tvende Damers indbyrdes Forhold, men ligesaa meget af en Slags Klogskab – en vis Hjertets Politik, som tilhviskede mig; at jeg herved vilde befæste mig i Alices Gunst. Maaskee endog at herunder stak en lidt mandlig Stolthed, og den igjen blandet med en Smule Tilsats af hvad Franskmandene kalde *dépit amoureux*. Og ovetalt dette, tør jeg vel bestemt paastaae: at ikke et svagt Haab om Muligheden af Alices Besiddelse endnu ulmede i mit Hjertes inderste Lønkammer.

8. Søcaptainen

Den paafølgende Nat vaagnede jeg hændelsesviis midt i min Søvn, og blev uforsætlig Tilhører ved en Samtale, hvis Indhold griber alt for meget ind i denne hele Historie, til at jeg ikke skulde gjøre mine Læsere bekjendte dermed.

Brødrene, som vistnok troede at jeg bestandig sov, gennemgik deres vigtigste Livsbegivenheder. Den ældre maac ved min Opvaagenen have endt sin Beretning, thi jeg hørte da, at han sagde: »saaledes var det urandsagelige Forsyns Førelse med mig, kjære Broder! Fortæl du nu mig oprigtig, hvorledes det er gaaet til, at du med saa stor en Guds Velsignelse aldrig har faaet isinde at gifte dig!»

»Det er snart sagt« svarede den Yngre: »fordi jeg ikke har havt Lyst til nogen, undtagen Een; og hende kunde jeg ikke faae.»

»Men denne Ene« sagde Conrectoren »hvem var hun? hvorfor fik I ikke hverandre? lad mig høre det saadan i Sammenhæng!«

»Ja vel! siden du ønsker det« svarede Broderen. »Jeg var kommen tilbage fra et Krydstog under Kurilerne, og laae ved Peter Pouls Flavn paa Kamschatka, da der indløb Ordre fra Admiralitetet: at jeg